

מסורת הש"ס

(א) גיטין לת. [מנ: ע"ט].
(ב) ויל רש"י ג"מ סט:
ד"ה אין מקבלין ואן
ברל וכו' ונראה לי שרוב
המקבליים כך היו נוהגים
לקבל בהמה דקה להבי
קרי לכו [אין]. (ג) ולקמן
קו. כתובות נכ: ג"מ נג:.
(ד) ס"א ואם הוסיפו
הוסיפו.

תורה אור השלם

ו. ובהן כי יקנה נפש
קנין בספו הוא יאכל בו
ויליד ביתו הם יאכלו
בלחמה ויקרא כב יא

גליון הש"ס

נח' ועבדיו שקמו עבדים.
 פי' מור ד' סא ע"כ תד"ה
 אי הכי בעבדים נמי:

הגהות הב"ח

(ב) תום' ד"ה עבדי וכו'
למ"ד קנין. כ"ג פרק החילוק
דף לו:

תוס' חד מקמא'

[illegible]

מוסף רשי"י

ויכפו את רבה ועשאו
 בת חורין. ממני שלא
 היתה דליוס לא יעמד ולא
 לכן חורין גיטין דהא.
 מנהג הספקר נהגו בה.
 לא משום דתחתיה מפקדא
 אקריה רבין, אלא מפני
 שלא היתה דליוס לא היתה
 חסדא ללא ויהי ויטען
 זה הספקר כמות (שם) ולא
 היתה מיוחדת לאלם ולא
 היתה משמרת עמיה (שם)
 (יג).
 חרין עלך הני על
 יבבתי

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

אחורא. מאומות וננותיו היו: **ועשא בם חורין.** כדי שיהא מותרת לינשא, ומדכפיין לרבה אלמא מפקדא: **מנהג הפקר נהו** **בה.** לפי שלא היתה יכולה לינשא היתה מפקדת עמה וחוטאים בה לפיכך כפו את רבה לשחררה:

הדרך עלך הבא על יבמתו

אלמנה לכן גדול. הכניסה
לו חבדי חלונ. מה

והשאהש מרננסת לנעלה וזמה לו
לקבלם עליו באחריות כחובתה כמו
שכתובין ודא דנזיטא דהנעלה ליה
והוא מוסק כנגדן וכותב ס' הכל
קבל עליו פלוני ק' וכן ככתבתה
קורין און ברזל ויש כסנכת ממון
הרבה ואינה כותבת כולו ככתבתה
ומשירות לעמה ס' נכסי מלוג
והובעל אוכל פירות הקרן שלה קיים
אלה מתו ממנו לא ידא פסחו פסחו
לה לשון און ברזל קרן קיים פסחו
פסוח ונפסק שאפילו מתו כולן
אחארתיון עליו לשם לה כשימות און
יגרשנה עבדי מלוג לא יאכלו לפי
משפחה חלה וקמן בגמרא
מפרש טעמה כלה ישראלי נשים
אפילו עבדי מלוג שאין שלו
לאכלו דהיינו קיט שקנה קיין וליפנין
בגמרא דקייט שקנה קיין אוכל
גב' נשא אשה וקנה עבדים. און
הנה עבדים: ומיו לשהש

בַּת יִשְׂרָאֵל לִכְתֹּב שְׁמָתָה עֲבָדִים
וּמִכָּסֶּפֶת מִלּוּג שֶׁלֹּא אִזְּ עֲבָדֵי שֶׁל כֹּהֵן
שֶׁקֵּט עֲבָדִים: וְעֲבָדֵיו שֶׁקֵּט עֲבָדִים
גִּבְרִים: וְזֶה מֵה שֶׁקֵּטָה קִנְיָה קִנְיָה
וְלִמְחֵל אִלְטֵי־קֶרֶק לִרְבִּינֵיהֶם
שֶׁשִּׁכַּחַת לֹה כְּגוֹן שֶׁמָּתָה לוֹ לַעֲבָד
וְהָיָה עַל מִמַּת שֶׁאֵין לִרְבֹּי רְשׁוּת בִּי: וְזֶה
כִּי כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִינִי כִסְפוֹ. וְזֶה
כִסְפוֹ קֶרֶק יִמְרָא וְרִשְׁטִין לִדְבָרֵי כִּי
אֲחָא וְהִי מִשְׁמַע כִּדָּן כִּי יִקְנֶה קִינִי
כִסְפוֹ נֶפֶשׁ שֶׁעֲבָדוֹ יִקְנֶה עֲבָד הוּא
אִשְׁכּוּל בִּי: הַעֲבֵר. כֵּהן עֲרַל אֲחָא
אוֹכֵל וְעֲבָדֵיו אוֹכְלִין כִּדְמָן לִקְטֵן
עֲרַל: (ע. פ.) עוֹמִיבִי כִבִּי לֹה. לְיוֹמָר
מִחוֹסֵר תִּקְנָתָה הֵם אֲבָל עוֹמִדִים
לִיקְנָן וְלִאֲכֹל אֲבָל וְזֶה נִשְׁמַת
וְהָיָה אֵין לֹה מִיקְנִין עוֹלָמִית: וְהִי
מִמּוֹר. בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּסָּח לִרְבֵּיהֶם
יִלְדֵהָ כֵּהן וְהִבָּת יִסָּח לְמִשְׁכָּן וְזֶה
בִּן וְיִמָּה וְהִבָּן קִיִּים וְהִי אִם אֲמֹר
אֲשֶׁה כֵּהן אוֹכְלָה בְּשִׁבְעִי מִדְּמִיָּה
לִמְחֵל מִימָת כִּדְמָן לִפִּי שֶׁל לֹה
זֶרַע עַל הַכֵּהן בְּעֵלָה כִּסְפָּה בְּפִרְקִין
(דף ע"ט:) וְהוּא אִינִי אוֹכֵל דָּר הוּא.
וְהוּא הָדִין גַּמִּי אִי כִּשֶׁר הוּא שְׁטֹלֵד
מִיִּשְׂרָאֵל כִּשֶׁר גַּמִּי אִינִי אוֹכֵל וּמִאֲחֵרִי
אִם אֲמֹר הוּא דִּנְקָט לְאִזְכָּרִי מִחוֹסֵר.
מִשּׁוֹ דְּמִתְיָתִין הִיא: שֶׁאֵת אֲחָא
עֲבָדֵי מִלּוּג שֶׁלֹּא לְאַחֵר מִימָת הַכֵּהן
בְּעֵלָה אֲבָל בְּעֲבָדֵי מֶשֶׁן בְּחָרָל יִרְשָׁה
לְמִגֹּזֵר דְּהִשָּׁחֵת לֹאֻם שֶׁהוּא דִידָה אֲכָלָה
אֲחָל מִשּׁוֹם כֵּהן שֶׁהוּא רִבִּין: אֲבָל
מִשְׁעָבֶה כִּי יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁמַת לִכְתֹּב

תאביל עבדי מלוג בתרומה: גוירה
בת כהן ששבה לתרומת אביה ממימח
הך חללה מעבד שקנה עבדים אחיה
אובלין בתרומה דבי נשא: אינצבי ליה
כמיקרא באלמנותי הראשון: אלמנה
עבדים: לא פליגי. לא חילקו בין אלמ
ורכשגירשה ובאחיה ליתול כחובתה: היא

אלמנה לכהן גדול: עבדי
דף מז: קנין פיר
קנין כספו כיון שאין הגוף ש
מ"ד קנין פירות כקנין הגו

הדרך עלך הבא על יבמתו

אלמנה :לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוש הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל עבדי צאן ברזל לא יאכלו בתרומה עבדי צאן ברזל לא יאכלו הותירו עבדי מלוג אם מתו מתו לה ואם הותירו הותירו לה אע"פ ישוהא חייב במזונותן הרי אלו לא יאכלו בתרומה ואלו הן עבדי צאן ברזל אם מתו מתו לו ואם הותירו הותירו לו הואיל והוא חייב באחריותן הרי אלו יאכלו בתרומה יבת ישראל שניסת לכהן והכניסה לו עבדים בין עבדי מלוג בין עבדי צאן ברזל הרי אלו יאכלו בתרומה יובת כהן שניסת לישראל והכניסה לו עבדים בין עבדי מלוג בין עבדי צאן ברזל הרי אלו לא יאכלו בתרומה: **גמ'** ועבדי מלוג לא יאכלו בתרומה אמאי להו כקנינו שקנה קנין דתניא מנין לכהן השגשא אשה וקנה עבדים שיאכלו בתרומה שנאמר יובתו כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ומנין לאשה שקנתה עבדים ועבדי שקנו עבדים שיאכלו בתרומה שנאמר וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו קנינו שקנה קנין אוכל כל האוכל מאכיל כל שאין אוכל אינו מאכיל ולא והרי ערל וכל הטמאים שאין אוכלין ומאכלין התם פומיהו כאיב להו והרי ממזר שאין אוכל ומאכיל אמר רבינא קנין אוכל קאמר קנין אוכל מאכיל שאינו אוכל אינו מאכיל ורבא אמר מדאורייתא מיכל אכלי ורבין הוא דגזרי הכו כדי שתאמר אני איני אוכלת עבדי אינו אוכלין וזנה היא אצלו הלכך אתי לאפוקה רב אשי אמר גזירה שמה תאכיל לאחר מיתה אלא מעתה בת ישראל שנסאת לכהן לא תאכיל גזירה שמה תאכיל לאחר מיתה אלא אמר רב אשי באלמנה כהנת דאחיא לאורויי מעיקרא אכלי בתרומה רבי נשא אינסכי ליה להאי אכלי בתרומה דגבראי והשתא הדרי לי למילתיה קמיתא ולא ידעה דמעיקרא לא שויתה לגפשה חללה השתא שויתה לגפשה חללה חנינא אלמנה כהנת אלמנה בת ישראל מאי

איכא למימר באלמנותה¹² ללא פליגי רבנן איה
אומרת כלי אני נוטלת והוא אומר דמים אני

אָכילס לאָר מיטע. אַלמאָה תָּנן בַּמַּחֲשִׁיזִין בֵּין עֲבָדֵי מַלְכוּת
הָיָה וְהָיָה אֲחֵרֵיכֶם יֹאכְלוּ עֲבָדֵי מַלְכוּת בַּחֲרוּמָה בְּחַיֵּי בְעֵלָה כִּסֵּן
וְהָיָה הַיְמִינִי אַחֵר מִיָּמִינוֹ לְהֹאכִילִים בַּחֲרוּמָה מִחֲמַת אֲבִיָּה דְלִמְנָה
וְגו' אֲכָלֵי עֲבָדֵי בַּחֲרוּמָה דִּגְבָּרָא הִשְׁתָּא כְּשֶׁמֶת הִדְרִי לְמִילְתָּא
יִשְׂרָאֵל דְּלֹא חִיָּה לְאוּרֹוּי מִחֵי אִיזַח לְחִימָר מִחֵי טַעֲמָה לְ
לְאַלְמָנָה: הַמְּנַחֵם שׁוֹם לְבַעֲלָה. נִכְסֵי זָאֵן בְּרוֹל שְׁמָה לוֹ
זֶרֶם כָּלִי אֵי טַעֲמָה וְהוּא אֹמֵר דְּמִי אֵי נוֹטָן. כִּמו שְׁקֵבְתָּ

סו.

קבץ א מ"י ס"ט מהל'
ענדים היו סגור
עשין סב עוש"ע יו"ד ס"י
רסו סעוף עט:
א ב מ"י ס"ז מהל'

ב ג מ"ח פט"ו מהל'
לישות הל' ה סמג
פסין מח נוסע ליה"ע ס"י

מה סערי ב:
ג ד מ"י שם פכ"ב ה"ל כה
סמג שם טו"ש"ע שם
סערי נח:

ד ה מ"י שס פט"ו ה"א
טו"ש"ע שס קע"ב:
ה ו מ"י פ"ו מה"ל
מרומוס ה"ל ית טו"ד

פ"י שולח:
 ו' ז מ"י שם הלכה יט:
 ז ח מ"י שם פ"ו הל' ג
 טור שם:

ח ט מ"י שם ה"ל א:
 ב י ב מ"י פ"ז שם ה"ל
 ית עור שם:

תוספות ישנים

עב"מ מ'ג' ח' י' תש"ח

[illegible][illegible]

דמקרא נפיק סיד דאין
חילוק בין אוכלת לאיזה
ניסולת דמחא ההיא וי' להם
לאכלל ומ"מ משני דווקא
האכלל קאמר קרא דמאכל
האכלל קנין שאני אוכל דאני
מאכלל: ת"ל וכהן כי יקנה
נפש קנין כספו דדרשינן
וכהן כי יקנה כספו נפש
ויאכל ויכו' ויחיה ויא
לאנדרך קמתן לפטוע דכא
ההן שטאט דהא גרים וי"ל
ויעורר דנפש דא דגרים: